

UDENRIGSMINISTERIET

Den 18. december 1985

NOTAT
vedrørendeafsnittet om miljøpolitik i formandskabets konklusioner fra Det europæiske Råds møde den
2.-3. december 1985 i Luxembourg*1. Miljøpolitik*

Formandskabets konklusioner fra Det europæiske Råds møde indeholder et afsnit om miljøpolitik. Afsnittet omfatter i alt tre artikler.

Der er ingen tvivl om, at disse artikler på ingen måde begrænser Danmarks miljøpolitiske handlefrihed i forhold til den nuværende situation. På dette område hersker der således status quo i tilfælde af gennemførelse af den foreslåede traktatændring.

Opmærksomheden henledes på artikel 1, stykke 4, som siger, at »Fællesskabet handler på miljøområdet i det omfang, de i stykke 1 omtalte målsætninger kan gennemføres bedre på fællesskabsplan end på rent nationalt plan«.

Denne formålsbestemmelse er således i overensstemmelse med de danske grundsynspunkter, nemlig at Fællesskabet bør komme ind i billedet, når det drejer sig om miljøpolitiske foranstaltninger, som i sin natur bedre kan løses gennem dette samarbejde.

En sådan formålsbestemmelse findes ikke i Rom-traktaten, der som bekendt ikke indeholder et særligt afsnit om miljøpolitik.

Med hensyn til artikel 3 gøres opmærksom på, at i en senere redaktion er de sidste ord »og navnlig med det interne markeds funktion« strøget, hvilket set fra en dansk synsvinkel er en betydelig forbedring. Det er Danmark og også flere af de andre miljøvenlige lande, som ønskede disse ord strøget. Det er herved klart, at miljøpolitik ikke underordnes det interne marked.

Endelig henvises til afstemningsreglerne i artikel 2, hvori det udtrykkeligt siges, at Rå-

det træffer beslutninger med enstemmighed. Rådet kan ligeledes med enstemmighed fastlægge, hvilke afgørelser der skal træffes med kvalificeret flertal, men en sådan delvis overgang til afstemning med kvalificeret flertal på miljøområdet kan således kun ske med udtrykkelig dansk stillingtagen.

Det er ikke på indeværende tidspunkt muligt at belyse, i hvilket omfang og for hvilke sektorer Rådet kan tænkes med enstemmighed at træffe beslutning om anvendelse af kvalificeret flertal. Erfaringen tyder på, at medlemslandene vil anlægge forskellige synspunkter vedrørende betimeligheden af anvendelse af kvalificeret flertal. Danmark kan således tænkes at være tilhænger heraf i tilfælde, hvor det drejer sig om minimumsdirrektiver, medens dette ikke på forhånd kan antages at være situationen for samtlige øvrige medlemslande.

*2. Er de i den nye artikel 100a indeholdte garantier tilfredsstillende**a) Retstilstanden, hvis der ikke foreligger et direktiv*

Den hidtidige retstilstand har været baseret på traktatens artikel 30 (forbud mod handelshindringer) samt artikel 36 (hensyn til sundhed m.v.). I de tilfælde, hvor Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at en national foranstaltning, for eksempel på miljøområdet, har haft karakter af en handelshindring, har det været op til det enkelte medlemsland at bevise, at dette ikke er tilfældet. Det har så at sige været det enkelte medlemsland, som har haft den fulde bevisbyrde. Det har været op til Domstolen